NORAKSTS
Lieta Nr.A42524508
A5824-09/33

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Jelgavā 2009.gada 28.septembrī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnesis A.Vīksne,
piedaloties pieteicēja Z/S „*/Nosaukums/*" pārstāvim *O.L.*,
Atbildētāja Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Autotransporta inspekcijas pārstāvei *I.T.*,
atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *L.* Jelgavas rajona Z/S „*/Nosaukums/*" (turpmāk arī – Pieteicēja) pieteikuma par Autotransporta inspekcijas (turpmāk arī - Atbildētājs) 2008.gada 26.februāra vadītāja vietnieces lēmuma Nr.103 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2007.gada 10.decembrī Pieteicējai tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr.BA406310 (turpmāk arī - Protokols) par to, ka *A.G.* vadīja Z/S „*/Nosaukums/*" piederošo transportlīdzekli MAZ 5551, ar reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* (turpmāk arī –Transportlīdzeklis), tika konstatēts, ka Transportlīdzeklim nav uzstādīta autovadītāja darba un atpūtas laika reģistrējošā kontrolierīce – tahogrāfs.

[1.1] 2008.gada 18.janvārī ar lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.11J/BA 406310 (turpmāk arī –Sākotnējais lēmums) Pieteicējai uzlikts naudas sods Ls 700 apmērā, pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī – LAPK) $149.^4$ panta divpadsmito daļu.

[1.2] Nepiekrītot Sākotnējam lēmumam Pieteicēja 2008.gada 23.janvārī iesniedza sūdzību. 2008.gada 26.februārī Atbildētājs pieņēma lēmumu Nr.103 (turpmāk arī - Lēmums), ar kuru nolēma Sākotnējo lēmumu atstāt negrozītu.

[2] Nepiekrītot Lēmumam Pieteicēja iesniedza pieteikumu Administratīvajā rajona tiesā, pamatojot to ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[2.1] Pieteicēja norāda, ka savu darbību veikusi, pamatojoties uz Autotransporta direkcijas izsniegta pašpārvadājumu sertifikāta pamata un Autotransporta direkcijas mājas lapā pieejamās informācijas, kā arī šis iestādes darbinieku skaidrojumiem.

[2.2] Pieteicēja norāda, ka šķembas tika vestas saimniecības vajadzībām, lai remontētu nobrauktuves uz lauka.

[3] Atbildētājs Pieteicējas pieteikumu uzskata par nepamatotu un noraidāmu, pamatojot to ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[3.1] Atbildētājs norāda, ka Pieteicējas piederošajam Transportlīdzeklim nebija uzstādīta reģistrācijas kontrolierīce, kurai vajadzēja būt uzstādītai, saskaņā ar 1985.gada 20.decembra Eiropas Padomes Regulas Nr.3821/85 „Par reģistrācijas kontrolierīcēm, ko izmanto autotransportā" 3.panta 1.punktu.

[3.2] Atbildētājs norāda, ka no lietas materiāliem ir redzams, ka Pieteicēja ir veikusi kravas pašpārvadājumu, taču izņēmums, par to, ka veicot kravas

pašpārvadājumus, nav nepieciešams tahogrāfs, attiecināms tikai uz tiem uzņēmumiem, kas pārvadājumus veic ar šajā uzņēmumā ražotu preci, kas ir daļa no komercdarbības, līdz ar to minētais izņēmums neattiecas uz Pieteicēju.

[3.3] Atbildētājs norāda, ka Pieteicējai par minēto pārkāpumu uzlikts minimālais sods.

[3.4] Atbildētājs norāda, ka pieteikumam nepiekrīt un to neatzīst, jo pārkāpums ir kvalificēts pareizi, sods uzlikts atbilstoši izdarītajam pārkāpumam.

[4] Pieteicēja pārstāvis pieteikumu uzturēja pamatodamies uz pieteikumā norādītajiem argumentiem.

Tiesas sēdē Atbildētāja pārstāve pieteikumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā un paskaidrojumā norādītajiem argumentiem.

Motīvu daļa

[5] Tiesa, pārbaudot un izvērtējot lietas materiālus, secina, ka pieteikums ir pamatots un apmierināms.

[6] Tiesa konstatēja lietā turpmāk norādītos faktiskos apstākļus.

2007.gada 10.decembrī Pieteicējai tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr.BA406310 *(lietas 6.lapa)* par to, ka *A.G.* vadīja Z/S „*/Nosaukums/*" piederošo Transportlīdzekli, tika konstatēts, ka Transportlīdzeklim nav uzstādīta autovadītāja darba un atpūtas laika reģistrējošā kontrolierīce – tahogrāfs.

2008.gada 18.janvārī ar lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.11J/BA 406310 *(lietas 7.lapa)* Pieteicējai uzlikts naudas sods Ls 700 apmērā, pamatojoties uz LAPK 149.^{4} panta divpadsmito daļu.

Nepiekrītot Sākotnējam lēmumam Pieteicēja 2008.gada 23.janvārī iesniedza sūdzību *(lietas 8.lapa)*. 2008.gada 26.februārī Atbildētājs pieņēma lēmumu Nr.103 *(9.-11.lapas)*, ar kuru nolēma Sākotnējo lēmumu atstāt negrozītu.

Nepiekrītot Lēmumam Pieteicēja iesniedza pieteikumu *(lietas 4.lapa)* Administratīvajā rajona tiesā.

[7] Izvērtējot Lēmumu, kā arī citus lietā esošos dokumentus, proti, Sākotnējo lēmumu un Protokolu, tiesa konstatē, ka Pieteicēja ir saukta pie administratīvās atbildības par 1985.gada 20.decembra Eiropas Padomes Regulas (EEK) 3821/85 3.pantā 1.punkta nosacījumu pārkāpumu, par ko administratīvais sods paredzēts LAPK 149.^{4} panta divpadsmitajā daļā.

[8] Padomes 1985.gada 20.decembra Regulas Nr. 3821/85 „Par reģistrācijas kontrolierīcēm, ko izmanto autotransportā" 3.panta 1.punktā noteikts, ka reģistrācijas kontrolierīces uzstāda un izmanto dalībvalstīs reģistrētajos transportlīdzekļos, ko izmanto pasažieru vai kravu autopārvadājumiem, izņemot transportlīdzekļus, kas minēti Regulas Nr. 561/2006 3.pantā, savukārt LAPK 149.^{4} panta divpadsmitajā daļā noteikts, ka par citu šajā kodeksā neminētu ceļu satiksmes noteikumu pārkāpšanu - izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam piecu latu apmērā.

Tiesa konstatē, ka Pieteicējai uzlikts naudas sods Ls 700 apmērā. Minētais soda lielums daudzkārtīgi *(vairākus simtus)* reizes pārsniedz LAPK 149.^{4} panta divpadsmitajā daļā noteikto naudas sodu (Ls 5).

Tiesa secina, ka ne Protokolā, ne Sākotnējā lēmumā iestāde nav norādījusi, kādu apsvērumu vadīta ir izvēlējusies minētā naudas soda apmēru.

Tāpat iepriekšminētajos dokumentos nav norādīts LAPK 149.[4]panta divpadsmitajā daļā noteiktais administratīvā pārkāpuma sastāva atšifrējums.

Tiesa konstatē, ka Lēmumā ir norādīts, ka Pieteicējs ir sodīts par pārkāpumu, kura sastāva pazīmes ir paredzētas LAPK 149.[4] panta divpadsmitajā daļā, tas ir, par transportlīdzekļa vadītājiem noteiktā darba un atpūtas laika režīma un braukšanas attālumu reglamentējošo noteikumu un ātrumu reģistrēšanas kontrolierīču lietošana noteikumu neievērošanu.

Tāpat no lietā esošajiem dokumentiem var secināt, ka Pieteicēja sodīta par to, ka Transportlīdzeklim nav uzstādīts tahogrāfs.

Pamatojoties uz iepriekšminēto, tiesa secina, ka Atbildētājs iespējams kļūdaini ir atsaucies uz LAPK 149.[4] panta divpadsmito daļu, tomēr tiesa secina, ka Atbildētājs nevienā no dokumentiem, kā arī tiesai sniegtajiem rakstveida un mutvārdu paskaidrojumiem nav norādījis, ka ir piemērota nepareiza tiesību norma un veikts kļūdas labojums *(LAPK 287.pants)*.

[9] LAPK 248.panta pirmajā daļā noteikts, ka protokolā par administratīvo pārkāpumu norāda protokola sastādīšanas laiku un vietu, protokola sastādītāja vārdu, uzvārdu, institūciju, kuru viņš pārstāv, amatu, ziņas par pārkāpēja personu, administratīvā pārkāpuma izdarīšanas vietu, laiku, pārkāpuma būtību, normatīvo aktu un normu, kas paredz atbildību par šo pārkāpumu, citas ziņas, kas nepieciešamas lietas izlemšanai.

Tiesa secina, ka Protokolā uzrādītā norma *(LAPK 149.[4]panta divpadsmitā daļa,)* kas paredz atbildību par šo pārkāpumu neatbilst Protokolā norādītajai pārkāpuma būtībai *(Transportlīdzekļa ekspluatācija bez tahogrāfa)*.

LAPK 273.pantā noteikts, ka izskatījusi administratīvā pārkāpuma lietu, institūcija (amatpersona) pieņem lēmumu šajā lietā.

Lēmumā norāda:

1) tās institūcijas (amatpersonas) nosaukumu, kura pieņēmusi lēmumu;

2) lēmuma numuru, kura pirmie trīs simboli ir institūcijas trīsciparu kods, ko piešķir Iekšlietu ministrijas Informācijas centrs;

3) lietas izskatīšanas datumu;

4) ziņas par personu, uz kuru attiecas izskatāmā lieta, un šīs personas pārstāvi;

5) lietas izskatīšanā konstatētos apstākļus un tos apstākļus, kuri mīkstina vai pastiprina atbildību par administratīvo pārkāpumu;

6) protokola par administratīvo pārkāpumu numuru, izņemot gadījumus, kad administratīvā pārkāpuma protokolu nesastāda;

7) normatīvo aktu, kas paredz atbildību par attiecīgo administratīvo pārkāpumu;

8) lietā pieņemto lēmumu.

Kā jau tiesa secināja iepriekš, tad Atbildētājs gan Sākotnējā lēmumā, gan Lēmumā ir norādījis uz LAPK 149.[4]panta divpadsmito daļu, kas, tiesas vērtējumā, neattiecas uz izskatāmo administratīvo pārkāpumu. No Lēmuma gan var secināt, ka Atbildētājs ir citējis iespējams kādu citu LAPK normu, kurā

paredzēta atbildība par transportlīdzekļa ekspluatācija bez tahogrāfa, tomēr no lietā esošajiem dokumentiem nav iespējams secināt, kura konkrēti tiesību norma būtu piemērojama konkrētajā gadījumā.

Iepriekšminētais, tiesas ieskatā, norāda uz to, ka Atbildētājs ir pieļāvis procesuālu pārkāpumu, kas vērtējams kā būtisks, jo persona *(arī tiesa)* nevar pārbaudīt pieņemtā Lēmuma tiesiskumu un pamatotību, nezinot saskaņā ar kuru LAPK normu persona ir administratīvi sodīta. Un vai lietas dokumentos esošie dokumenti pierāda pārkāpuma kvalificējošās pazīmes un sastāvu, kā arī noteiktā administratīvā soda veidu un apmēru.

Pie šādiem apstākļiem tiesa atzīst, ka Lēmums neatbilst LAPK 32.pantam, kas noteic, ka sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.

Ņemot vērā iepriekšminēto, Lēmums nav tiesisks un pamatots, līdz ar to lēmums ir atceļams.

[10] LAPK 37.panta pirmā daļa nosaka, ka administratīvo sodu var uzlikt ne vēlāk kā četru mēnešu laikā no pārkāpuma izdarīšanas dienas, bet, ja pārkāpums ir ilgstošs – četru mēnešu laikā no tā atklāšanas dienas.

Saskaņā ar LAPK 239.panta 7.punktu lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā nevar iesākt, bet iesāktā lietvedība jāizbeidz, ja līdz administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas brīdim ir pagājuši šā kodeksa 37.pantā paredzētie termiņi.

Pieteicējam inkriminētais administratīvais pārkāpums ir izdarīts 2007. gada 10.decembrī, tādējādi no administratīvā pārkāpuma izdarīšanas dienas ir pagājuši vairāk nekā 4 mēneši, līdz ar to lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā ir izbeidzama, jo, tiesas vērtējumā, nav pamata nosūtīt lietu jaunai izskatīšanai *(iespējamo kļūdu novēršanai)*. Attiecīgi secināms, ka Lēmums ir atceļams un administratīvā lieta izbeidzama.

[11] Tiesa, pamatojoties uz procesuālās ekonomijas principu, neanalizē pārējos lietas materiālos ietveros apsvērumus, jo tie nevar ietekmēt tiesas nolēmumu pēc būtības.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā iepriekš minēto un pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, 253.pantu, Latvijas Administratīvā pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 3. punktu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

atcelt Autotransporta inspekcijas vadītāja vietnieces 2008.gada 26.februāra lēmumu Nr.103 un izbeigt administratīvo lietu.

Tiesas spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Jelgavas tiesu namā.

Tiesnesis (paraksts) A.Vīksne

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas
tiesnesis A.Vīksne
Jelgavā, 2009.gada 28.septembrī.